

PEDIATRIE JE MŮJ ŽIVOTNÍ OSUD

Nikdy se nebál v medicíně chodit neprošlapanými cestičkami. Narozený ve znamení Lva se neváhal pouštět do stále nových projektů. Právě teď například dokončil knihu o tom, že i děti z rozvedených manželství mají právo na oba rodiče. Kolik jich napsal už snad ani nepočítá. Je také workoholik, jehož tempu pořád mnozí nestačí. A vždycky dokázal přiznat chybu. Tvrdí, že lékař má pečovat o dětského pacienta tak, aby znal nejen jeho neduhy, ale uměl nahlédnout do jeho duše a byl vnímavý k osudu jeho rodiny. Tak by se dal velmi stručně charakterizovat profesor Miloš Velemínský, přední český neonatolog, který v polovině srpna oslavil své 86. narozeniny.

Pane profesore, povídáme ve Vaší privátní ordinaci ve Vašem domě v Třeboni. Promiňte, ale Vy stále ještě pracujete?

Ano, už do roku 1995 jsme tady přestavěli kotelnu, prádelnu a garáž na ordinaci s čekárnou. Můj syn jednou vzpomínal, že už dřív, když u nás někdo zazvonil, tak jsem ordinoval v obýváku. Je ale pravda, že v poslední době na naléhání manželky jsem trochu omezil pracovní rytmus. Nejsm tu od rána do večera sedm dní v týdnu, ale třeba jen šest... Zjišťuji ale, že už někdy léčím vnoučata mých dřívějších dětských pacientů. Víím, že už jsem starý a taky to říkám všem, kteří se ke mně se svými dětmi hlásí. Ale zatím stále zůstávají. Už pěkně dlouho se snažím sehnat nějakého lékaře nebo lékařku, kteří by alespoň část mé praxe převzali, ale zatím bohužel marně. Tak zůstávám.

Znám Vás jako pediatra už skoro padesát let a víím, že jste byl vždycky velmi vstřícný, ochotný věnovat se malým pacientům v jakémkoliv čase a také velmi empatický k rodičům. Zdá se, že medicína byla pro Vaši životní dráhu jasnou volbou.

Nebyl jsem zpočátku na třeboňském gymnáziu žádný hvězdný student. Zažil jsem si na vlastní kůži i šikanu, nesedl jsem si se spolužáky, neuměl jednat s profesory, což mi dávali znát. Neměl jsem tehdy žádný cíl. Pak jsem ale chtěl ukázat, že na to mám. Otec byl veterinář, ale touto cestou jsem jít nechtěl. Blízký přítel mých rodičů byl primářem v Mladé Boleslavi a oslovil mě svým chováním a vyprávěním o dětském lékařství, protože byl pediatr. Dalším impulsem byla knížka, která se zabývala osudem dětí s dětskou obrnou. Tak jsem v roce 1954 nastoupil na Fakultu dětského lékařství Univerzity Karlovy, a když jsem

v roce 1960 končil, bylo jasné, že pediatrie je můj životní osud.

V jindřichohradecké nemocnici na jihu Čech jste průkopnický založil odbornou ordinaci pro onemocnění dětských ledvin, pak jste pokračoval i v českobudějovické nemocnici. Tak to Vám určitě kolegové pochvalně klepali na rameno.

Bohužel, měl jsem určité problémy s tehdejšími urologickými lékaři, protože neuznávali jednu chorobu, která velice často způsobovala recidivní onemocnění ledvin u dětí. Podobně jsem narazil, když jsem se jako ordinář od roku 1969 v budějovické nemocnici pokoušel

zavést intenzivní péči o novorozence do praxe. Měl jsem totiž hodně nastudováno i ze zahraniční literatury od kamaráda, který emigroval. Věřil jsem, že jdeme správnou cestou, ale přesvědčit o tom laboratoře i porodníky nebylo jednoduché. Naštěstí jsem našel podporu u osvětového porodníka docenta Šturmy a jeho kolegy Lindnera. Postupně ale byla naše teorie způsobu zachraňování dětí naštěstí přijata. Vlastně v českobudějovické nemocnici vznikla první jednotka intenzivní péče o novorozence v republice.

Prý jste do nákupu některých přístrojů investoval i vlastní peníze.

Ano, se souhlasem a podporou mojí rodiny. Taky vzpomínám na to, že mi hodně pomohli třeboňští rybáři, jejichž ryby nám často otevíraly ty dveře, které jsme potřebovali... Například když jsme budovali oddělení, potřebovali jsme nerezový plech. Tak jsme se vypravili do Frýdku-Místku, abychom ho koupili. Když řekli, že ho dodají za půl roku, z auta jsme vytáhli ty tři-

(pokračování na straně 2)

Když se řekne podzim, pokaždé si vzpomenu na svého dědečka Jaroslava Černohorského. Pocházel z hornické rodiny v Příbrami, ale odjakživa toužil po větším spojení s přírodou. Tak se dostal na jih Čech, na Písecko. Zbislav. Přeštěnice, Ratiboř, to byla místa, kde působil jako ředitel málotřídní školy. Kdykoliv mohl, utíkal s flintou na rameni, holí a s některým ze svých psů ven. Do lesů, na stráně i na louky.

Miloval podzim. Především proto, že hýřil barvami. Když se večer vracel, z kapes vysypával lískové oříšky, kaštany, šípky na zimní čaje. Taky mi nosil listy, které vypadaly, jako by na ně malíř použil to nejkrásnější ze své palety. Vyprávěl mi před spaním, že právě podzimní čas nám ukazuje to nejkrásnější z celého roku. Jaro bylo podle něj sice nádherné, ale docela všedně zelené, léto si s tím moc nezadalo a v zimě už všechno opadlo a zesmutnělo. To podzim byl podle něj tím správným časem k vycházkám i snění. Ohňostroj barev.

Když už jsem vyrostla z dětských střežiček, přidával historky o podzimu života. O chvílích, kdy vííme, že životní čas jara i léta je už za námi, ale rozhodně nás ještě čekají barevné chvíle a zážitky, které si nesmíme nechat ujít.

Vlastně i díky němu mám podzim ráda. Sbírám na procházce barevné listy a ve velké váze v obýváku z nich vytvářím kytice. Sice dlouho nevydrží, ale přivolají mi z minulosti alespoň na chvíli mého dědečka.

A tak věřím, že bychom se neměli bát pustit si do života vzpomínky na okamžiky, které nám kdysi přinášely radost a teď už se změnil jen v barevné listy v našich vzpomínkách.

P. S. Také si myslíte, že je podzim nádherný čas?

Mirka Nezvalová

CELÝ MŮJ ŽIVOT VLASTNĚ KDYSI OVLIVNILA BABIČKA

(pokračování ze strany 1)

boňské ryby a večer už jsme si plech vezli na jih Čech. Vždycky jsem si velmi vážil lidí, kteří dokázali podat pomocnou ruku.

Od roku 1982 jste pak byl 15 let primářem neonatologického oddělení. Předpokládám, že z takové pozice bylo všechno snazší. Ale také vím, že hledáte cesty tam, kde to už jiní vzdávají.

Asi narážíte na to, jak se nám podařilo vyřešit infekční záněty mozkových blan u novorozenců. Vlastně jsem se snažil zrealizovat to, co bylo publikováno v zahraničí, ale musel jsem se kvůli tomu vydat za profesorem Daschnerem do německého Freiburgu. Právě on se totiž tímto tématem zabýval.

Pamětníci určitě vědí, že bez devizového příslibu nebylo možné na Západ vycestovat.

S dvaceti dolary v kapse jsem se tehdy vypravil autem na konzultaci za oním profesorem, na hotel mi už nezbylo, tak jsem spal v autě na parkovišti. Ukázalo se, že řešení bylo snadné. Podobný problém totiž dřív řešili i v Německu. Viníkem bylo antibiotikum Ampicilin, které se v jistých situacích podávalo těhotným ženám. Tím došlo k vyvolání rezistence bakterií a infekce se mohla začít šířit u novorozenců. Po návratu to tehdejší primář gynekologie doktor Křešnička akceptoval a infekce ustaly. Zkrátka v den, kdy se přestala tato antibiotika podávat, přestaly nám také děti na záněty mozkových blan umírat. Chtěli jsme závěry publikovat, ale pražští neonatologové tehdy tuto teorii nepřijali. Naše výsledky však ukázaly, že jsme našli správnou cestu.

Vzpomínám si, že na neonatologii jste nedonošeným dětem v inkubátorech dokonce přes sluchátka pouštěli hudbu.

Za vším byla naše snaha dodat dětem pocit klidu. Pocit uvolnění jim měly dodat i dupačky, aby je nic neomezovalo v pohybu. Pak jsme od toho upustili. Ukázalo se, že dítě potřebuje v prvních týdnech života určité omezení pohybu, protože je z dělohy na tento pocit zvyklé. Takže nastoupily lehké zavinovačky, dnes se dítě dává do takového hnízdečka. Pochopil jsem, že naše cesta nebyla správná. Já nemám problém přiznat, že jsem se mylil. Ale naštěstí takových situací mnoho nezažívám.

Také jste do Třeboně mezi kynology pozval německou odbornici na canisterapii Gerdu Fischer Finzelberg a ona jim pomohla připravit první zkoušky canisterapeutických psů.

Ano, tenkrát mě nadchla forma této terapie, která v Německu byla známá už dvacet let. Jde vlastně o podpurné uzdravování pomocí psí lásky a důvědnosti. Pak jsem byl taky u zrodu výcvikového sdružení Hafík se základnou v Třeboni. Rád jsem

jezdil i na tábory, kde byly i děti z dětských domovů, mnohé osobnostně uzavřené. Kontakt se psy jim velmi pomohl. Sám jsem vždycky totiž psy měl a věděl jsem, jak dokáží působit pozitivně na okolí.

Když byla v roce 1991 založena v Českých Budějovicích Zdravotně sociální fakulta Jihočeské univerzity, aktivně jste se zapojil do výuky.

Začínal jsem jako vedoucí katedry klinických a preklinických oborů. V letech 1998 až 2004 jsem tady byl proděkanem pro vědu a výzkum, pak jsem byl až do roku 2011 děkanem této fakulty. Za velký úspěch považuji, že jsme za mého vedení získali pět studijních programů. Z toho tři doktorská studia, dvě habilitační a jedno profesorské. Laikovi to asi mnoho neřekne, ale osobně to považuji za obrovský pedagogický úspěch. Znamená to totiž, že studenti na naší fakultě mohli získat tituly PhD., docentury i profesury. Pak jsem byl na fakultě garantem nutriční terapie a dnes už jen učím pediatrii, fyziologii a jsem garantem pro některé odborné projekty.

Napsal jste řadu odborných článků, ale jste také autorem knih, které jsou určeny především matkám a otcům. Třeba kniha Dítě od početí do puberty se dočkala už 4. vydání.

Cítil jsem potřebu předávat dál takovou osvětu. Ta zmiňovaná kniha má podtitul 1 500 otázek a odpovědí, teď je spoluautorem i můj syn Miloš, který je primářem na českobudějovické gynekologii. Pak knihy Nemocné dítě, Nenuťte mě na nočník, Naše dítě špatně spí nebo Dítě: 3x333 otázek pro dětského lékaře. V knize Celebritami proti své vůli jsem zase shromáždil příběhy matek, kterým se narodily děti s nějakým postižením. Způsob, jak to zvládají, z nich dělá totiž ty pravé celebrity. A teď jsem dopsal knihu s pracovním názvem Dítě má právo na oba rodiče. Zabývá se osudy dětí po rozvodu, je tam asi třicítka příběhů. Ukazuji, že rozvod je sice často stresem pro dospělé, ale vždycky pro to dítě. Rodiče si musí uvědomit, že zůstávají rodiči, že mají oba povinnosti a děti že by měly aktivně rozhodovat o své budoucnosti.

S novinářkou Ivanou Karáskovou jste také napsali knihu Takový je život, která přináší nejen příběhy z Vaší dlouholeté pediatrické praxe, ale je to vlastně povídání s průkopníkem neonatologické péče, tedy s Vámi. Prozradíte i nám něco osobního?

Ano, odpovídal jsem v knize i na osobní otázku. Třeba, že jsem měl chovnou stanicí zlatých kokršpanělů. Ale vám prozradím, že i s ohledem na můj věk mi dnes zůstala jen péče o trávník, což je často velmi náročné, protože je strašně citlivý. A taky pěstuju lekníny, které mám na za-

hradě. Mám dnes šest pravnoučat, čtyři vnoučata, dcera Milada je fyzioterapeutkou a syn Miloš primářem na českobudějovické gynekologii. Od roku 1959 jsem ženatý s mojí Miladou, která vždycky věděla, že práce je vlastně taková moje milanka. Prostě mi umožňovala, abych se pediatrii mohl věnovat naplno, zatímco ona se starala o děti, řešila domácnost i chod domu. Byla a je prostě takový můj bezpečný domovský přístav a naše manželství považuji za svůj největší úspěch.

Vašich pracovních úspěchů si naštěstí všimli i ostatní. Například v roce 2018 jste na pražském Hradě získal medaili za zásluhy 1. stupně z rukou prezidenta republiky.

Nepotrpím si na oslavování vlastní osoby. Přiznám se, že jsem tam původně vůbec nechtěl jít. Poptal jsem se ve svém okolí lidí, kterých si vážím, jak by se zachovali oni. A kromě jednoho mi všichni řekli, abych ocenění osobně převzal. Navrhli mě totiž ti, kteří znali mou práci. Velmi si ale vážím Zlaté šupiny z rukou jihočeského hejtmána v roce 2014 i o rok později Ceny města Třeboně, kde zase žiju od svého narození. Mám doma i Purpurové srdce, které se v roce 2010 udělovalo poprvé v České republice u příležitosti Mezinárodního dne předčasně narozených dětí.

Vím, že jste v životě musel překonat i těžké chvíle, ale nedal jste se. Možná proto, že jste narozený ve znamení Lva.

Teď odpovím slovy, která jsem už použil v knize Takový je život. Věřím, že jsem si vybral správnou cestu, abych mohl být lidem užitečný. Jak řekl římský filozof Seneca: „Je zhola zbytečné ptát se, má-li život smysl, či ne. Má takový smysl, jaký mu dáme.“

Děkuji za rozhovor.

Mirka Nezvalová

Mýma očima

Žádný bílý doktorský plášť ve své ordinaci nenosí. U stolu zkrátka sedí usměvavý dědeček, jen stetoskop v jeho ruce připomíná, že se právě chystá poslechnout kašlající dítě. Ví, že k němu chodí už i vnoučata těch, o něž se od miminkovského věku staral. Když se totiž vrátil od svých „miminek“ v českobudějovické nemocnici, vždycky si našel čas i na ta místní. Ve chvíli, kdy si povídáme, zvoní mu mobil a on vzápětí uklidňuje maminku dítěte s teplotou a vybízí ji, aby ho tedy přivezla. Je už sice dávno po ordinálních hodinách, ale on bere svou práci lékaře jako poslání. Je totiž Třeboňák od svého narození a tvrdí, že právě sem patří. Možná i proto tady v roce 2008 založil Lékařskou službu první pomoci, aby večer a o víkendech či svátcích nemuseli lidé za ošetřením cestovat až do Budějovic či Jindřichova Hradce. I to je profesor Miloš Velemínský.

CENTRUM SOCIÁLNÍCH SLUŽEB DOMUS

Místo, kde je vždy někdo na blízku...

Léto uběhlo velmi rychle, hodně času jsme trávili na zahradě a na terase, relaxovali jsme také v altánu. V posledním červnovém týdnu jsme navštívili akci Lidé lidem, kde se každoročně představují organizace poskytující sociální služby na území města Ostravy. Potěšil nás bohatý kulturní program. Výlet na akci Lidé lidem jsme si spojili s procházkou v Komenského sadech a završili obědem v Radniční restauraci. Zopakovali jsme si procházku do Bělského lesa. V naší zahradě jsme si užívali venkovní kuželky, pétanque, házeli jsme na kříž, za pěkného počasí hráli na čerstvém vzduchu Bingo a luštili křížovky. I v letních měsících probíhala zooterapie.

Mnoho radostí nám přináší nová relaxačně-návštěvní místnost, kterou jsme v srpnu zprovozнили pro naše klienty a jejich návštěvy. Je určena právě k posezení, ale i na odpočinek a cvičení.

Atmosféru dokáže zpříjemnit aromaterapie, muzikoterapie, projekce noční oblohy, optická vlákna, relaxace s terapeutem nebo tma, klid a ticho samotné. Během návštěvy si tak zde můžete odpočinout, stačí se jen obrátit na personál, který vám s radostí pomůže se zapojením vybavení v místnosti.

Letní radovánky jsme zakončili ve velkém stylu – již pátou zahradní slavností, která se konala 8. září. Všechny přítomné přivítala Ing. Irena Lavická, ředitelka pobytových služeb Ledax. S velkými ovacemi vystoupila cimbálová muzika Vojtek. Děkujeme všem, kteří nám pomohli s přípravou.

Sledujte nás na www.cssdomus.cz.

Jana Mrázková

Relaxační místnost

Relaxační místnost

Zahradní slavnost

Zahradní slavnost

Zahradní slavnost

Zahradní slavnost

CENTRUM SOCIÁLNÍCH SLUŽEB EMAUSY

Místo, kde se stále něco děje...

V červnu jste viděli na tomto místě fotoreportáž z naší zahradní slavnosti, kterou pro nás letní sezóna začíná. Jako by to bylo včera. Celý rok je krásný svými barvami a svou proměnlivostí nás inspiruje při našich výtvarných a rukodělných činnostech. Velmi rádi trávíme čas venku, máme radost, když se vydáme na procházku nejen po Dobré Vodě, ale i do Českých Budějovic. Vždy se zastavíme

na něco dobrého v kavárně a restauraci. Letos jsme navštívili výstavu Země živitelka v Českých Budějovicích. Měli jsme radost, že se s námi ochotně vyfotili populární herečka Tereza Bebarová a vřehlasný pekař a cukrář Josef Maršálek. Výstava se nám velmi líbila. Vždy nás potěší setkání s harmonikou, ale rádi posloucháme i jiné hudební žánry. V červenci nás nadchlo hudební vystoupení kape-

ly Dixie old boys, díky které jsme se ocitli ve víru swingu a dixielandu. Ohlasy byly veliké, a proto plánujeme další setkání. Již nyní přemýšlíme o podzimní výzdobě našeho domova a plánujeme výrobu vánočních dekorací a výrobků, abyste si je mohli u nás zakoupit ještě během adventu.

Sledujte naše fotoreportáže na našem webu www.cssemausy.cz.

Návštěva restaurace

Posezení s harmonikou

Návštěva výstavy Země živitelka

Návštěva výstavy Země živitelka

Návštěva výstavy Země živitelka

Návštěva výstavy Země živitelka

Návštěva výstavy Země živitelka

Návštěva výstavy Země živitelka

Arteterapie

Arteterapie

DOMOV SENIORŮ VYSOKÉ MÝTO

Péče s dobrou adresou...

Léto nám přineslo hodně sluníčka, pohody a zážitků. Naše klientka paní Anna Fejfarová oslavila 26. července neuvěřitelných 100 let. Popřáli jsme jí nejen my, zaměstnanci domova, ale přijel poblahopřát i pan starosta z Pardubic, kde má paní Fejfarová nahlášený trvalý pobyt.

Byli jsme si osladit život v kavárně Berenika, i když něco dobrého na zub si občas

upečeme i sami u nás v domově. Zahráli jsme si venkovní kuželky, nejlepší však je, že i když rádi soutěžíme, zvítězí nakonec všichni a ještě se při sportu hodně nasmějeme. Při hudebním vystoupení jsme si všichni s chutí zanotovali. Skvěle jsme si užili i letní grilování. Velmi rádi si prostory domova zdobíme. Letní tvoření na DZR se opravdu vydařilo.

Trochu smutnou událostí byla poslední katolická mše svatá s páterem Mgr. Pavlem Mistrem, který od září nastupuje do jiné farnosti. Přejeme mu vše dobré.

Sledovat nás můžete ve fotogalerii na www.dsvysokemyto.cz.

Bohdana Turková

Oslava 100. narozenin paní Fejfarové

Gratulace starosty z Pardubic paní Fejfarové

Návštěva cukrárny

Návštěva cukrárny

VILA MARIE VYSOKÉ MÝTO

Denní stacionář je otevřen, velmi rádi přivítáme i nové uživatele. Jakékoliv dotazy vám ráda zodpoví naše sociální pracovnice. Pronájem zdravotnických pomůček je v provozu, v případě zájmu nás prosím kontaktujte telefonicky nebo e-mailem. Senior Point je veřejnosti k dispozici, můžete si zažádat o Senior pas nebo využít bezplatného právního poradenství prostřednictvím e-mailu či telefonicky.

Kontakt:

Telefon: 724 009 603

E-mail: vilamarie@ledax.cz

Bohdana Turková

Hudební vystoupení

Venkovní kuželky

Rozloučení s páterem Mistrem

Oslava narozenin pana Fikejze

POMŮCKA: APE, ARNÍ INDIKATIV, ITEN, KLINČ. RODIN	INFEKČNÍ ZÁRODEK	ČISTIČÍ PRAŠEK	VOZOVNA	TROPICKÝ PLOD		CITOSLOVCE BZUČENÍ	OSOBNÍ ZÁJMENO MN. Č.	MOJE OSOBA		DOJEMNÉ	URČENÁ K TAVBĚ		SHLUK ROSTLIN	INICIÁLY MODERÁT. ONDRÁČKA	ZPĚTNÉ BLÝSKNUTÍ	3. DÍL TAJENKY	ČESKÝ AUTOMO- BILOVÝ ZÁVODNÍK	
KAZ				BITVA					INIC. ZPĚV. TURNER 2. DÍL TAJENKY			VE TROJÍM PROVEDENÍ						
MĚSTO V KENI				ŠKOLNÍ HODNOCENÍ OPAK POD								FRANC. SOCHAŘ IDENTIFIK. ČÍSLO ZKR.						
VELIKO- NOČNÍ OSTROV							JMÉNO PRESLEYHO DUCHOVNÍ						PLYN DO AUT ZKR. REČI EXPRES.					
	MINISTER. PRÁCE A SOCIALNÍCH VECÍ ZKR.	JINAM NÁREČNÉ 1. DÍL TAJENKY					ZAKLÍNĚNÍ SOUPEŘE V BOXU ASI						BEZKMENNÉ DŘEVINY SLOVANSKÁ VESNICE					
INICIÁLY REŽISERKY POLEDNÁ- KOVÉ			INIC. SKLAD. DVOŘÁKA SNIŽENÝ TON E			NESKU- TEČNÁ SOKOLSKÁ SLAVNOST						PORADA ZASTAR. PODLAHOVÁ KRYTINA					STARO- EGYPTSKÁ BOHYNĚ	
NAPŘÍČ				OPÁLENÉ ŽVÁSTY							VŠELIKDE CIZOKRAJNÁ BOROVICE							
ČESKÝ REŽISÉR VLADIMÍR ???				HADI ASUSKÝ JELINEK						ŘEZACÍ NÁSTROJE VÝKVV HOVOR.							INICIÁLY HERCE SVĚRÁKA NADMÍRU	
INICIÁLY HUDEBNÍKA TALICHA			POŘADÍ PŘÍKRYVKY					PATŘÍČÍ IVÉ SET					LIDOOOP ANGLICKY NÁDOBA NA POPEL					
	NAŘÍZENÍ SKUTEČ- NOST						JM. SLOV. HERCE DANČIAKA ZPĚV. PTACÍ						APLIKOVAT DĚLKA SUKNĚ					
DRUH TĚSTOVIN						ŠEDOČERNÝ PTÁK ČÍSLOVKA RADOVÁ						CHOVÁNÍ MODELÁŘ- SKÉ SADY					ZTRACENÝ ANGLICKY	
MADARSKÉ MĚSTO				VEDLE TOHO BYV. TV MODERÁTOR							BODNÁ ZBRAN DŮVĚRA							
KLÍČ ANGLICKY				TREFA SEVERSKÉ MUŽSKÉ JMÉNO						PROVINĚNÍ ZKRATKA PRO TOTEŽ							PORÁŽKA V BOXU ZKR. JEDLÝ IBIŠEK	
TOHO ČASU ZKR.			ODPADY ZE STAVBY JM. NOVIN. TABERYHO					OBLÉK- NOUTI STARO- ŘEKOVÉ					ČESKÁ POLITICKÁ STRANA SIVÝ					
	LACINÝ RUSKÁ ŘEKA						PODZIMNÍ KVĚTINY NOČNÍ PTÁCI						CITOSLOVCE SKYTÁNÍ VÝROBKY Z MLEKA					
ASUSKÝ POLO- OSTROV						DRUH RANNÍ VLÁHY						KEPR OBVAZOVÁ POTŘEBA						ELIZEJ DOMACKÝ
OVINUTÍ				HUDEBNÍ FORMA NĚMLUVÍČÍ ŽEN. ROD							POPLATKY LISTNATÝ STROM							
STÁŘÍ				NOVÁČEK VRCHNÍ OVČÁK						SVĚŽÍ ARCHITEKT ADOLF ???							INIC. BYV. TENISTY LENDLA OBLAK	
AGRÁRNÍ KOMORA ZKR.			DĚSY LANĚ SLOVEN.					VÝKVĚTY RARACH					MINISTER. ZEMĚDĚL. ČÁSTI KLASŮ					
	ZKRESLE- NÉ VJEMY ZAZNAMENÁ- VAT PÍSMEM						VZDĚLÁVACÍ ZAŘÍZENÍ PRAVOSLAV- NÝ KNĚZ						JEDEN ZE SMYSLŮ SLADKÁ TYČINKA					
TYKAJÍCÍ SE OPEŘENCŮ						POSLÉŽE JARNÍ OKRASNÁ KVĚTINA						CITOSLOVCE CHYTNUTÍ ZDRAVITÍ PŘÍ PŘÍCHODU					UVNITŘ	
SENOSEČE KNÍŽNĚ				BLOK NĚMECKÁ TV STANICE							OPAK MĚSTA DOTÝKAT SE							
PLOŠNÉ MÍRY SLOVENSKY				STOUPENEC HUD. STYLU RYBÁŘSKÉ POTŘEBY						MOC POKLOPY							INIC. HERCE ETZLERA ŽIVNOSTEN. REJSTRÁK	
ZVUK TROUBENÍ			STRANA ZKR. NIKOLA DOMACKÝ				VYCHYLO- VATI DO STRAN NUŽE						SPOJKA DRUH PEPŘE				ASIJEC	
	ODBOŘNÍCI INICIÁLY HERCE LOHNISKÉHO							VÁHA INICIÁLY SPISOVATE- LE DEFOEA					ASIJSKÝ BUVOL INIC. HEREC. KAČÍRKOVÉ					
VPĀD						OZNAMOVACÍ ZPŮSOB											NÁZEV HLÁSKY N	
NÁLEVY						NÁDOBA NA PIVO			NADE- ZDÍVKA NAD RÍMSOU								INICIÁLY MODERÁ- TORKY DUCHKOVÉ	

Albert Einstein: „...tajenka“

Správné znění pošlete na adresu: **Ledax o.p.s., Riegrova 1756/51, 370 01 České Budějovice**. Obálku či korespondenční lístek prosím označte heslem „Ledax NOVINY“ a k Vaší adrese připojte i telefonní číslo, nebo pošlete na e-mail: **info@ledax.cz**, do předmětu napište „Ledax NOVINY“. Správné odpovědi budou slosovány a výherce obdrží **dárkový koš v hodnotě 500 Kč**. Uzávěrka bude 11. 11. 2022.

Tajenkou křížovky z 52. čísla Ledax NOVIN byl citát od Elberta Hubbarda: *Největší chyba, kterou v životě můžete udělat, je mít pořád strach, že nějakou uděláte.*

Výherkyní se stala paní **Mgr. Marta Skamenová z Třeboně**. Výhru dárkový koš předaly pečovatelky z Pečovatelství služby Ledax v Třeboni paní Pavlína Školková a paní Marie Neumannová.

Za Ledax gratulujeme.

	6		5		9	3	2	
	8		6	2		7		
4		1	9					2
2					3	4		7
		5		3	4		8	
	9	3	1		5		4	

PAPUČOVÝ DEN 2022

Podle výzkumu agentury STEM/MARK z roku 2013 si 80 % lidí přeje zemřít doma, ale pouze 20 % se to opravdu podaří. Nejčastěji lidé umírají v nemocnici nebo v ústavech dlouhodobé péče. Nejen proto se Domácí hospic Ledax, jeden z 37 mobilních hospiců z České republiky, rozhodl letos opět zapojit do osvětové kampaně na podporu myšlenky umírání v domácím prostředí. Kampaň DOMA poběží během září a vyvrcholí Papučovým dnem ve středu 5. října 2022.

Jedinečnost Papučového dne spočívá v tom, že každý, kdo si ten den obuje papuče, se stává nositelem myšlenky umírání doma. Lidé se tak mohou do kampaně DOMA zapojit jednoduchou a veselou formou. Stačí si 5. října obout papuče, vyfotit sebe či kolegy z práce a sdílet fotku na sociálních sítích s #papucovyden. Díky sdílení fotek v papučích tak pomáhají informovat své okolí o mobilních hospicích.

Za Domácí hospic Ledax pro vás chystáme na 1. říjnový týden zajímavé kulturní a benefiční akce, o kterých vás budeme postupně informovat na našich webových stránkách či sociálních sítích Domácího hospice Ledax: www.domacihospicledax.cz.

Jan Michl

NA SVŮJ TÝM JSEM HRDÁ

8. července 2021 byla naše zdravotní sestra paní Eva Bícová ve správný čas na správném místě – na koupališti v Besednici, které se v horké dny stává středobodem pro všechny z okolí. V tento osudný den byla Eva strážným andělem jedné z návštěvnic místního koupaliště, které včasnou resuscitací zachránila život. 7. září jí byla v Centru hasičského hnutí v Příbyslavi předána medaile „ZA ZÁCHRANU ŽIVOTA“.

Erika Kamenská

ZVEME NA BENEFIČNÍ KONCERT

Zveme vás na benefiční koncert dětského pěveckého sboru CANZONETTA (při ZŠ a ZUŠ Bezdrevská České Budějovice) pod vedením sbormistryně Petry Nové. Koncert se uskuteční v rámci kampaně DOMA na podporu mobilních hospiců.

KDY: 5. 10. 2022 / 17:30 hod. KDE: kostel Českobratrské církve evangelické, tř. 28. října 1306/28, 370 01 České Budějovice
VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

Celý výtěžek z benefičního koncertu poputuje do veřejné sbírky na podporu Domácího hospice Ledax. Těšíme se na vás!

Jan Michl

TÝDEN SOCIÁLNÍCH SLUŽEB V LEDAXU

Středisko Dačice

4. října od 16 hod. proběhne v kině Beseda v Dačicích na adrese Palackého nám. 4 divadelní přednáška „Senior bez nehod“.

7. října si v Domě s pečovatelskou službou v Dačicích opečeme buřty. Zveme všechny klienty, pečovatelky a vítáváme i harmonikáře.

Středisko České Budějovice

5. října proběhne v Domě s pečovatelskou službou v Kameném Újezdu den otevřených dveří s posezením, muzikou a občerstvením.

Středisko Kaplice

4. října od 14 do 17 hod. proběhne v kanceláři pečovatelské služby v Kaplici na adrese Gen. Fanty 25 (ve 2. patře) den otevřených dveří.

Středisko Trhové Sviny

7. října od 16 hod. proběhne v Domě s pečovatelskou službou v Borovanech posezení s heligonkou pana Oldřicha Augustina.

Středisko Třeboň

5. října od 8 do 18 hod. proběhne den otevřených dveří v kanceláři Pečovatelské služby Ledax v Táboritské ulici 1288/II v Třeboni.

Středisko Týn nad Vltavou

7. října od 13:30 hod. proběhne v Domě s pečovatelskou službou ve Zlivi na adrese Šrámkova 730 přednáška pro seniory na téma „Kdy volat Záchranou službu – 155“.

Všichni jste srdečně zváni.

OSLAVA 100. NAROZENIN PANA PLATILA

Gratulujeme panu Platilovi z Domu s pečovatelskou službou Tylova k významnému životnímu jubileu - 100. narozeninám. Jedním z gratulantů byl i pan primátor Českých Budějovic. Oslava se vydařila, k poslechu hrála živá hudba a dostavila se většina obyvatel DPS. Za Ledax jsme panu Platilovi předali dárkový koš, kytici a blahopřání.

Kateřina Kubaláková,
vedoucí střediska
České Budějovice

LOUČENÍ S LÉTEM V TÝNĚ NAD VLTAVOU

V Domě s pečovatelskou službou v Týně jsme ukončili další letní sezónu a opět tradičně – na zahradě, kde máme krásné posezení s grilem. Všichni klienti i personál dostali opečený buřtík, zapili ho dobrým vínem, klient rybář přidal grilované ryby. Bylo to moc hezké odpoledne.

Naděžda Podhorcová,
vedoucí střediska Týn nad Vltavou

SETKÁNÍ KLUBU R51 PLUS 6. ZÁŘÍ 2022

Hostem zářijového setkání Klubu R51 plus byl pan profesor **Miloš Velemínský**, dětský lékař, který je průkopníkem neonatologické péče u nás. V roce 1984 založil v Českých Budějovicích první samostatné novorozenecké oddělení v České republice. Druhým pozvaným byl pan profesor **Gabriel Švejda**, rektor Filmové akademie Miroslava Ondříčka v Písku a duchovní otec Filmového klubu v Centru sociálních služeb Emausy. Večerem provázela moderátorka **Mirka Nezvalová**.

Dostaly se k vám Ledax NOVINY náhodou? Máte zájem o jejich pravidelné zasílání?
Pokud ano, zašlete e-mail na adresu info@ledax.cz anebo zavolejte na 800 221 022.

Ledax NOVINY
ke stažení

Ledax NOVINY - Bulletin společnosti Ledax o.p.s. (Občasník – ročník XII). MK ČR E 19452.

Vydavatel a redakce: Ledax o.p.s., Riegrova 51, 370 01 České Budějovice

Vedoucí redaktor: Jana Grillová, redakce: Mirka Nezvalová, Jan Michl

Foto: archiv Ledax, Fotoface, Richard Lapiš

Grafické zpracování: Daniel Kyncl

Jazykové korektury: Veronika Mrázová

Tisk: Tiskárna PROTISK, České Budějovice

Ledax

Společnost Ledax o.p.s. je
součástí skupiny DfK Group.